

Statnett SF

PB 4904 Nydalen

0423 Oslo

Email: firmapost@statnett.no

Oslo, 28.02.2026

Innspill til Statnetts høring om aggregering av ressurser under 1 MW i mFRR-markedet

Hei

Vi setter pris på at Statnett legger til rette for aggregering av ressurser under 1 MW i mFRR-markedet. Sammen med etableringen av et fleksibilitetsregister, er dette viktige og riktige skritt mot en bedre utnyttelse av ressurser i det norske kraftsystemet. Dette er i det store og hele vårt inntrykk av høringsdokumentet.

Samtidig er det enkelte detaljer i høringsdokumentet som vi mener kan endres til det bedre for en effektiv ressursutnyttelse. Våre innspill er som følger:

Antall BSP-er per målepunkt

Der det finnes flere mulige ressurser bak et målepunkt, f.eks. en varmepumpe og en elbillader, kan en se for seg at disse kan kontrolleres av forskjellige aggregatorer, hver av dem spesialisert på en teknologi. I så tilfelle burde de to ressursene kunne kontrolleres av to forskjellige BSP-er, såfremt de har godkjente målesystemer på ressursen som kan brukes og ikke bruker hovedmåleren som (eneste) kilde¹. Dette er noe en bør legge til rette for på sikt.

¹ Bruk av submåler/DMD (Dedicated Measuring Device) er som regel uansett å anbefale, siden dette gir mer presise målinger og baselines, uten støy fra andre ressurser bak samme målepunkt, sammenlignet med hovedmåler. Eventuell risiko for systematisk kompensering for levert fleksibilitet bak samme

Avgrensing på budområdenivå (1.3.5) / Krav om geografisk spredning (1.3.1.6)

Vi synes det er litt vanskelig å forstå at Statnett kan bruke informasjon om lokasjon i fleksibilitetsregisteret til å se at ressursene i en fleksibilitetsgruppe er for konsentrerte, men at det samtidig er vanskelig å fastsette geografisk lokasjon for en fleksibilitetsgruppe om dette er tilfelle (altså der hvor ressursene er konsentrerte). Det er mulig dette har sammenheng med manglende detalj-informasjon om regional- og distribusjonsnett?

På sikt bør informasjon fra fleksibilitetsregisteret kunne settes i forbindelse med mer detaljert informasjon om regional- og distribusjonsnett, slik at bud fra fleksibilitetsgrupper med konsentrerte ressurser også kan brukes til flaskehalshåndtering (når samtlige ressurser i gruppa er egnet for å løse flaskehalsen). Det er hensiktsmessig, som Statnett foreslår, at aggregatorer *kan* aggregere ressurser per budområde og ikke tvinges ned i mindre områder. Samtidig er det er uheldig at spredning er et *krav*. Kravet om spredning gjør det nettopp umulig for fleksibilitetsgrupper å delta i flaskehalshåndtering og dermed går disse glipp av inntekter de kunne fått, gitt at de har ressurser som kunne vært aggregert lokalt. At deltakelse i flaskehalshåndtering er umulig selv en BSP har ressurser på riktig sted er også uheldig for konkurranse, likviditet og pris, og dermed for Statnetts kostnader.

Maksimalt totalt volum aggregerte fleksibilitetsgrupper i et budområde (1.3.1.7)

Vi forstår at det kan være et behov for begrensning for hvor mange ressurser uten klar lokasjon som aktiveres i et budområde. Foruten vårt argument over om at bedre informasjon om lokasjon bør etterstrebes på sikt, mener vi at å begrense totalt volum av fleksibilitetsgrupper i et område er uheldig². Dette skaper en situasjon der de raskeste får tilgang til markedet, mens nyere ressurser stenges ute. Nye og potensielt mer effektive, billigere løsninger får dermed ikke tilgang, fordi andre kom først. Begrensningens utforming er altså til hinder for konkurranse og innovasjon.

I tillegg, om vår forståelse av Statnetts begrensning er riktig, vil fleksibilitetsgrupper med tilgang til markedet ikke nødvendigvis legge ut bud hele tiden. For eksempel vil fleksibilitet fra distribuert solproduksjon nok levere få bud nattetid og vintertid, mens andre teknologier har andre logiske variasjoner i tilgjengelig fleksibilitet. Vi mener derfor at å

målepunkt (for eksempel skru på varmeovnen når varmepumpa går av) bør håndteres direkte og ikke gjennom å pålegge aktører å bruke hovedmåleren.

² Merk: ordlyden i Statnetts høringsdokument «...vil nye fleksibilitetsgrupper ikke kunne tas inn...» er uklar, men vi forstår den slik at når MW-grensen er nådd av alle registrerte fleksibilitetsgrupper eller ressurser, kan ikke nye fleksibilitetsgrupper registreres for deltakelse.

stenge nye grupper ute er lite hensiktsmessig. Vi noterer oss at Statnett viser til at en begrensning på budnivå ville gjøre at mange bud ville bli gjort utilgjengelige. Vi forstår denne logikken, men mener at dette ikke nødvendigvis er problematisk, så lenge tilstrekkelig informasjon er tilgjengelig om nivå på MW-grensa, totalt volum på registrerte fleksibilitetsgrupper, historikk på totalt budvolum fra disse, volum på utilgjengeliggjorte bud og prisen på det billigste utilgjengeliggjorte budet. Dette vil gjøre nye aktører i stand til å vurdere om de mener de vil kunne være med i de aksepterte budene eller om de vil skyves ut. I tillegg vil det gjøre det mulig for Statnett å dynamisk tilpasse MW-grensa så ofte som nødvendig. Om utilgjengeliggjøring av bud krever mye manuelt arbeid for Statnett, bør en automatisering være en tilgjengelig ambisjon.

Økonomiske og administrative kostnader for aktører (1.4)

Vi stiller oss spørrende til formuleringen «Det er mulig at ressurser som deltar i mFRR-markedet også kan delta i nettselskapenes lokale markeder på sikt.» Vi regner med at Statnett kjenner til at åtte norske nettselskap i dag handler lokal fleksibilitet i prosjektet Euroflex, og at det er gjort flere tilpasninger for at deltagelse her skal være kompatibelt med deltagelse i mFRR-markedet. Vi ser ingen grunn til at ressurser skal måtte velge mellom det lokale fleksibilitetsmarkedet og mFRR, hverken på sikt eller i dag. Om meningen med setningen var at mFRR-markedet kan trekke inn nye ressurser som også kan tenke seg å også delta i lokale fleksibilitetsmarkeder, så er vi enig i at det er et stort pluss for markedsaktører å ha flere inntektskilder, og at dette kan bidra til å opprettholde likviditet i lokale fleksibilitetsmarkeder.

I tillegg ser vi at Statnett viser til nettselskapets mulighet til å avslå eller begrense ressursers deltakelse i en fleksibilitetsgruppe. Vi er enig i at dette er et behov en må legge til rette for, men vi mener likevel at en begrensning på totalt budvolum fra et fleksibilitetsgrupper i et gitt område er mer hensiktsmessig i mange tilfeller, i den grad det ofte er den totale belastningen fra mange ressurser som er problemet, ikke den enkelte ressurs. Om dette, se også vår kommentar om maksimalt volum per budområde over³. Om dette ikke er mulig i dag, må det likevel være en klar ambisjon.

³ Vårt syn her finner også støtte i EU's kommende nettkode for etterspørselfleksibilitet (Network Code for Demand Response), artikkel 50(3)(a) og 50(3)(b). Selv om denne nettkoden ikke vil gjelde i Norge når den vedtas i EU, kan en merke seg at denne vil gjelde i alle våre nordiske naboland, og i tillegg tar utgangspunkt i et dokument utarbeidet av alle Europeiske nettselskaper i samarbeid med andre relevante aktører.

Vi stiller gjerne til videre diskusjon både om disse punktene og generelt om mer effektiv deltakelse fra distribuerte ressurser i alle markeder.

Med vennlig hilsen

Guro Grøtterud

Director of Regulatory Affairs

NODES AS